I dialetti – L’eolico – Testi letterari

1. Sapph. fr. 31 V.

(⊗) ⸤φαίνεταί μοι κῆνος ἴσος θέοισιν
ἔμμεν’ ὤνηρ, ὅττις ἐνάντιός τοι
ἰσδάνει καὶ πλάσιον ἆδυ φωνεί-
σας ὐπακούει

καὶ γελαίσας ἰμέροεν, τό μ’ ἦ μὰν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόαισεν,
ὠς γὰρ <ἔς> σ’ ἴδω βρόχε’ ὤς με φώνη-
σ’ οὐδὲν ἔτ’ εἴκει,

ἀλλὰ κὰμ μὲν γλῶσσα ἔαγε λέπτον
δ’ αὔτικα χρῷ πῦρ ὐπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ’ οὐδὲν ὄρημμ’, ἐπιβρό-
μεισι δ’ ἄκουαι,

κὰδ δ’ ἴδρως ψῦχρος χέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει,⸥ χλωροτέ⸤ρα δὲ π⸥οίας
ἔμμι, τεθ⸤νάκην δ’ ὀ⸥λίγω ’πιδε⸤ύης
φα⸥ίνομ’ ἔμ’ αὔṭ⸤ạ·
ἀλλὰ πὰν τόλματον, ἐπεὶ †καὶ πένητα†

2. Alcae. fr. 346 V.

πώνωμεν· τί τὰ λύχν’ ὀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα·
κὰδ δ’ ἄερρε κυλίχναις μεγάλαις, ἄϊτα, ποικίλαις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἶος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ’. ἔγχεε κέρναις ἔνα καὶ δύο
πλήαις κὰκ κεφάλας, <ἀ> δ’ ἀτέρα τὰν ἀτέραν κύλιξ
ὠθήτω

3. Corinn. *PMG* 664a-b

(a) μέμφομη δὲ κὴ λιγουρὰν
Μουρτίδ’ ἰώνγ’ ὅτι βανὰ φοῦ-
σ’ ἔβα Πινδάροι πὸτ ἔριν.

(b) ἰώνει δ’ εἰρώων ἀρετὰς
χεἰρωάδων